

[Undervisningsministeren]

Jeg må gøre opmærksom på, at det kræver lidt velvilje fra Lærerforeningens side. Det kræver, at vi får en årsnorm, men det er jo også nedskrevet i den nye overenskomst, som er indgået mellem Lærerforeningen og Finansministeriet, og som forhåbentlig bliver vedtaget. Det er nedskrevet deri, at man skal drøfte spørgsmålet om en årsnorm. Lad os håbe, at det fører til noget godt og positivt, og lad os håbe, at vi derved får en øget mulighed for at variere timetallet fra uge til uge. Det er jo nemlig forudsætningen for, at man kan realisere tankerne i punkt 2.

Punkt 3 drejer sig om klasselæreren. Jeg tror, det er rigtigt, at man på mange måder burde tilgodesse klasselæreren mere, end man gør. Klasselæreren er jo på mange måder krumtappen i den moderne danske skole. Nu har vi jo imidlertid lige haft overenskomstforhandlinger, og ved den lejlighed fik vi så at sige afgjort disse ting for de næste par år. Men jeg vil da på den givne foranledning ikke skjule, at jeg synes, man kunne flytte rundt på reduktionerne mellem de forskellige lærergrupper. Jeg synes ikke, de nødvendigvis er fornuftigt fordelt i dag. Jeg synes også, der var fornuft i at konvertere nogle reduktioner til tillæg. Sådan kan man have så mange meninger.

Det må vel erkendes, at på dette punkt er vandene nu stort set lukket i et par år, medmindre vi da i samarbejde med Lærerforeningen kan få geniale ideer om, hvordan vi kan flytte rundt på nogle ting inden for de rammer, som er aftalt.

Punkt 4 taler om nye samarbejdsformer inden for skolen. Hvis der tænkes på visse frikommuneforsøg som f.eks. i Fredensborg-Humblebæk, hvor man har et skoleråd, der leder skolens arbejde, så er jeg tilhænger. Hvis det drejer sig om, at man i almindelighed skal udviske lederfunktionen i skolen, så er jeg nærmest modstander. Det afhænger af, hvad der lægges i punkt 4. Der kan i hvert fald godt være brug for at se på skolens ledelsesform.

Det nævner forslagsstillerne også i punkt 7, som jeg gerne vil springe til, idet punkt 7 jo drejer sig om, at kommunen kan give den enkelte skole større frihed til at disponere inden for fastsatte rammer. Det er jo forudsat i skolestyrelseslovens § 27, at kommunen kan give den enkelte skole en rammebevilling, som omfatter stort set alt andet end løn-

ningerne. Og der er jo heller ikke noget i vejen for, at man kan give lønningerne som en timepulje, som skolen kan få lov at disponere over. Det vil sige, at der er rige muligheder for inden for den gældende lovs rammer at fremme både det, der står under punkt 7, og det, der står under punkt 4.

Men hvis det er frikommuneforsøget i Fredensborg-Humblebæk, der tænkes på med punkt 4, så kræves der naturligvis en ændring af skolestyrelsesloven, for at det i almindelighed kan realiseres. Det kunne så tale for, at vi gjorde nogle forsøg, før vi foretog sådanne ændringer, og det er der jo netop også mulighed for i kraft af frikommunelovgivningen.

Punkt 5 taler om en samlet forvaltning i kommunerne for børne- og ungdomsområdet. Det lyder spændende, det er i hvert fald værd at overveje nærmere. Jeg ser med glæde frem til at få uddybet tanken og også til at få at høre, hvad kommunerne synes. Det er jo længe siden, vi gennemførte kommunalreformen; jeg tror, vi alle sammen har en fornemmelse af, at der godt kan være visse elementer i de kommunale opdelinger på sagsområder, som vi kunne se på, måske også visse elementer i den måde, hvorpå tingene er opdelt mellem staten og kommunerne. Så på det punkt er jeg åben over for nye tanker.

Endelig til sidst punkt 6 om lærerseminarierne som pædagogiske centre. Det synes jeg er en god idé. Regeringen har lagt op til det, idet vi i meget beskedent omfang er begyndt at give efteruddannelsesressourcer til seminarierne. Jeg ville godt have, det gik lidt stærkere, jeg synes, Lærerhøjskolen er lidt treven på det felt. Men der skal ikke være tvivl om, at målet må være, at man på de steder, hvor man har grunduddannelse, i højere grad kan beskæftige sig også med efteruddannelsen, hvorved man kan få et vidtforgrenet netværk af efteruddannelser, og hvorved flere kan få mulighed for at tage initiativer på efteruddannelsesområdet i samarbejde med lokale skoler. Så et klart ja til den tanke.

I det hele taget – og det skal være min slutbemærkning – siger regeringen ja til det meste af den nytænkning, der ligger i forslaget her. Men der er selvfølgelig en hel masse ting, som ikke er afklaret, dem må vi prøve at få afklaret ved hr. Ole Vig Jensens og måske også ved ministeriets hjælp, og så må vi